

slag med Hensyn til Tobak og Cigarer samt Hatte, Huer og Kasketter af Straa, og enkelte andre Artikler, og man er i det mindste gaaet til at frafalde at gaa videre end Toldkommissionen i Retning af yderligere Beskyttelse paa Cikorierødder, Stearin og enkelte andre Ting. Det er ikke meget, men dog noget, og det viser, som sagt, at den Strømning deroppe, som ønsker Overenskomst med Folketinget, ikke har været aldeles magtesløs. Den ærede Taler før mig mindede ogsaa om, at der fremkom Udtalelser ved 3dje Behandling i Landstinget, navnlig fra en æret sjællandsk Landstingsmands Side, som give Udsigt til en yderligere Imødekommen, og ogsaa fra Ordførerens Side i Landstinget faldt der enkelte Ytringer i samme Retning. Det er, hvad der er at sige af forhaabningsfuldt om Sagen. Meget er det ikke, men vi gøre dog Ret i ikke at glemme det. Vi ere jo alle enige om, at Sagen maa og skal føres videre, at det er en Sag, som ikke bør dø. I de Bemærkninger om Sagens videre Behandling, der fremkom fra den sidste ærede Taler, som var Ordfører i Sagen den Gang der naaedes en Overenskomst, ser jeg ogsaa et Vidnesbyrd om, at Sagen nu bør føres videre af os. Han ser ganske vist mærkt paa det Udfald af Sagens Behandling, der foreligger, hvad jeg ogsaa gør, men vil dog ikke slippe Haabet om, at man ved at føre Forhandlingerne videre, kan naa et nogenlunde tilfredsstillende Resultat.

Den finansielle Side af Landstingets Afgørelse er jo ogsaa fuldstændig uantagelig her. Man sender os et Toldlovsforslag ned med en Forhøjelse af 1 Million, og samtidig vil man knytte Vedtagelsen af Toldloven til Vedtagelsen af en Lov om Brændevinsbeskatning, som skal indbringe 5—6 Millioner Kroner. Jeg antager i ethvert Tilfælde, at det ikke kan være Landstingets Mening at villø give os en Skattereform, der saa enormt forøger Befolkningens Skattebyrde. Jeg har brudt mit Hoved med at finde ud af, hvad Meningen kan være med denne Landstingets Stilling. Jeg er kommen til det Resultat — idet jeg, som sagt, gerne vil se Tingene saa lyst som muligt — at Landstingets Toldsatser paa Livsfornødenheder som Ris, Stenolie, Kaffe, almindelig benyttede Frugter o. s. v. — altsaa de store finansielle Artikler — ere Forslag, hvor der, som man siger, er noget at slaa af paa. Det kan ikke være Landstingets Mening, naar man kommer til den endelige Forhandling, at ville fastholde dets Toldsatser paa disse

Artikler. Det maa da i ethvert Tilfælde være Meningen at naa Balance, ellers vil ethvert Forsøg paa at komme til en Løsning af denne Sag være haabløs. Jeg beklager, som sagt, i høj Grad den Stilling, Landstinget har indtaget i denne Sag. Jeg mener, at den Forhandlingsvillighed, den store Resignation, vi her i Folketinget have vist over for Principspørgsmaal, som ligge os alvorlig paa Hjerte, kunde og burde have været besvaret paa en ganske anden Maade. Jeg vil dog for mit Vedkommende ikke anse det Arbejde, jeg, sammen med mange andre, har lagt i denne Sag, for spildt. Det er en Sag, vi ikke kunne slippe, før vi have faaet den afgjort, og Afgørelsen bliver mere og mere paatrængende nødvendig for hvert Aar, der gaar. Vi skulle videre med den, ogsaa ad Forhandlingens Vej. Jeg tror, at det maa lægges Landstinget alvorlig paa Sinde, at Folketingets Forslag var paa Beskyttelsesomraadet over en Bank omtrent det yderste, hvortil Folketinget kan drives; men det udelukker ikke, at der kan finde Omlægninger Sted. Man kan fordele Fortoldningen af visse Varer paa en Maade, der maaske tager noget af det bort, der er stødende for Landstinget, uden at man dog forhøjer Beskyttelsens almindelige Niveau. Altsaa om Enkelthederne i Sagen kan der vedblivende forhandles, og jeg henholder mig der til Udtalelser, som fremkom i Landstinget om, at man var beredt til at vise mere Imødekommen. Naar Landstinget blot vilde holde sig for Øje, at der allerede paa tidligere Stadier fra Folketingets Side har været vist en vidtgaaende Imødekommen og vil lægge det til Grund for sin fremtidige Behandling af Sagen, er jeg ikke ganske uden Haab om et godt Resultat.

Knudsen: Socialdemokratiets Stilling til Toldspørgsmaalet blev i sin Tid præciseret af det ærede Medlem for Københavns 11. Valgkreds (S. Olsen), der var Partiets Ordfører i denne Sag og Medlem af det her nedsatte Udvalg. Det ærede Medlem er i Dag ved Sygdom forhindret i at være til Stede, og jeg skal derfor tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Ærede Medlemmer ville erindre, at vi sluttede os til det Standpunkt med Hensyn til Beskyttelsestold, som Flertallet her i Salen gjorde gældende, og at vi med Hensyn til Finanstolden ønskede en Række Nedsættelser ud over, hvad Flertallet her i Folketinget fordrede. Da det imidlertid